

Een kleine jongen treedt in de voetsporen van zijn oma en bouwt iets heel bijzonders. Als hij klaar is, kijkt hij in de ogen die hij zelf heeft gemaakt en zegt: "Oma, wakker worden."
Plotseling is het of de sterren dichterbij komen. Oma is er weer! Een nachtelijk avontuur begint. Voortaan ze zullen voor altijd samen zijn.

Litchfield & Montgomery

HET HUIS VAN OMA

De Vier Windstreken

HET HUIS VAN OMA

David Litchfield
Ross Montgomery

De Vier Windstreken

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 552 4

9 789051 165524

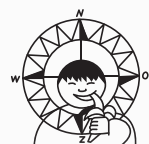
Voor Joe – R.M.

Voor Katie en Ben – D. L

David Litchfield
Ross Montgomery

HET HUIS VAN OMA

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Joukje Akveld
Oorspronkelijke titel: *The Building Boy*
© 2016 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2016 Faber and Faber Limited, Londen, Groot-Brittannië
© 2016 Illustraties: David Litchfield
© 2016 Tekst: Ross Montgomery
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Nederland
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 552 4

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

Elke avond voor hij naar bed gaat, steekt de jongen de haard aan. Hij gaat naast zijn oma zitten in haar favoriete stoel. Alles is stil, je hoort alleen het omslaan van de bladzijdes en het tikken van de klok.

Oma laat de jongen haar foto's zien.

Toen oma jong was, was ze architect. Ze maakte de hoogste wolkenkrabbers, de mooiste paleizen, en musea en bibliotheken zo groot als een stad.

Maar al die gebouwen stellen niets voor vergeleken met het huis dat ze voor hem zal bouwen, zegt oma.

Een huis op een heuvel, op het randje van de horizon,
hoog boven de stad en voorbij de zee.

“Wanneer verhuizen we, oma?” vraagt de jongen.
“Snel jongen,” zegt oma. “Heel snel.”

Maar oma wordt ouder – te oud om huizen te bouwen.

Na een tijdje is ze te oud om eten klaar te maken en dan is ze te oud om de trap op te lopen.

Op een dag is oma zelfs te oud om rechtop te zitten in bed en als de jongen thuiskomt is ze weg.

Zonder oma is het huis leeg.
Alleen maar kamers, verder niets.

Maar de jongen heeft een idee. Hij maakt een plan en gaat aan het werk.

